

lastust keige nõbdrade ja waešte pattuste wašto
kiitis, siis hakkas Jummal wäggew sanna ni kan-
gešte selle ühhe nore innimesse süddame peäle, et
wešši toušis temma filmi. — Kui Jummal tenis-
tus sai lõppend, ruttas temma kirriko-õppetaja jure,
temmale sedda kurja ja kergemelelist ello tunnistama,
mis temma siitsadik olli aianud, ja temma isfalikko
nou läbbi juhhatud, sai se noor mees sestisammast
pawast tru ja kerme Kristusse järrele-käia! —

Oh, andko Jeesand meie Jummal, et sesamma
noor mees olleks ni mitme wanna ja nore rahwale,
kes pühapäwal kirrikust möda lähwad, kõrtšis wed-
delewad ehk muud wallatust ja koerust tewad, hea
õppetuseks, ka katsuda kirriko sisse miinna, et saaksid
ka nemmad omma pattuse tee peält ümberpöörda,
pühapäwa wisi pärrast pühhitseada ja Jeesust Kris-
tust ennesele ello-juhatajaks otsida! —

„Misga teeb üks noor innimenne omma tee-rabda
selgeks? kui ta peab ennast sinno (Jehowa) sanna
järrele!“ — Taweti laul 119, 9.

Kas Jummal sanna jo murdis mil- lalgi sinno kange süddant?

Wastal 1809 ellasid kaks nabrid küllaš tullusa
wihha sees ühheskous. Nende riid toušis ühhe raia

samba pärrast, mis nende põllude wahhel olli. Om-
ma kurja wihha sees, wöttis üks neist sedda kurja
nou, teist ärratappa. — Sureks õnnetuseks juh-
tusid mõllemad paksus metkas üksi kotto; pea hak-
kasid nemmad riidlema ja teine teist pekema. Se
mees, kes olli kurja nou wötnud teist ärratappa,
loi omma nabrile süggawad hawad pähhä, läks kois
ja kiitles omma ehmatand naese ja lastele, mis ta
olli teinud. Nutto ja kishaga tuli selle werriseks
lõdut mehhe naene jooksteš teise tiggeda mehhe
jure, agga temma wiškas naest toast wälja ja
ahwardas, temma meest hopis surnuks lüa. —
Ei palwed, ei maenitsemisšed egga ahwardamisšed
kuštutand temma wihha. — Wähhe aega pärrast
sedda juhtus, et nabri kihhelkonnas isse-pühha
sai kirrikus pühhitsetud. — „Woitšid ka ütšörd
miinna woera õppetajat kuulma,“ mõtles se tige
mees isseenneseš — „oh mis õppetaja“ — was-
tas temma isseennesele — „mul on omma õppe-
taja küllaš, mul teist ep olle tarwis!“ — Siiski
temmal ep olnud koddõ rahho, temma läks omma
küllaš-rahwaga sedda pühha pühhitsemist waat-
ma. — Kirrikus temma külis õppetajat neid san-
no kulutama: „kes omma liggimest ei armasta, ked-
da temma näeb, kuida se woib Jummalat armas-
tada, kedda temma mitte ei nä? kuida sinna woib
õnsaks sada, kui sinna omma liggimest wihtad, kui